

Nr 209.

Av herr **Bjurström m. fl.**, om utredning rörande avskaffande av drickspenningsystemet vid hotell och restauranger.

I diskussionen omkring den pågående konflikten inom hotell- och restaurangfacket har frågan om drickspenningsystemet på nytt aktualiserats. Det förefaller som om såväl arbetsgivar- som arbetarparten i princip vore beredda att avskaffa berörda system, men att de icke kunna enas om villkoren härför.

Emellertid kan icke denna sak betraktas som en angelägenhet enbart mellan dessa parter, utan allmänheten bör ha rätt att få även sina intressen beaktade. Det förefaller som om i sådant syfte åtgärder från statsmakternas sida vore påkallade, och att frågan om huruvida drickspenningsystemet kan avskaffas genom stadganden i de förordningar som reglera rörelsen vid hotell och restauranger borde upptagas till prövning.

För allmänheten ter sig systemet med särskild ersättning till personalen som ett föråldrat och opraktiskt avlöningssystem. Lika självklart som det är att vid disken betala det åsatta priset på en tillhandahållen vara, lika naturligt borde det vara att vid uppgörelsen på ett hotell eller en restaurang betala det belopp som räkningen utvisar. Frågan om avlöning till den anställda personalen borde vara en angelägenhet mellan företagaren och den anställde. I många fall har också ett dylikt system genomförts och fungerat till belåtenhet för alla parter.

Jämväl för personalen måste det te sig motbjudande att för sin arbetsförtjänst vara beroende av något som i varje fall kan uppfattas som gästernas välvilja. En bestämd lön borde här som annorstädes vara det enda rätta. I beskattningshänseende skulle också ett avskaffande av drickspenningsystemet innebära ett framsteg, då därigenom kontrollen av inkomsterna inom hotellbranschen skulle göras effektivare än nu.

Visserligen kan det vara förenat med svårigheter att genomföra och på ett verksamt sätt upprätthålla en lagstiftning emot drickspenningsystemet, men sannolikt skulle ett ståndpunktstagande i frågan från statsmakternas sida redan i sig själv medföra den önskade förändringen.

Det borde alltså undersökas, huruvida icke genom införande av bestämmelser i hotellstadgan samt i förordningen om utskänkning av rusdrycker och maltdrycker den önskade förändringen kunde ernås.

Med stöd av ovanstående få vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om utredning rörande möjligheterna att avskaffa
drickspenningsystemet vid hotell och restauranger.

Stockholm den 23 januari 1938.

Em. Bjurström.

Evert Jonsson.

Bertil Ohlin.

Gunnar Myrdal.

Rickard Lindström.

Allan Holstenson.

John Björck.

K. I. Sköldén.

J. Sandén.

Th. Nilsson.

John Gustavson.

Helge Bäcklund.

Axel Löfvander.

Ivar Englund.